

NATURTYPEKARTLEGGING OG ARTSREGISTRERINGER I NORDRE FOLLO

11.12.2024

DNV RAPPORT 2024:64

Utførende institusjon:

Dokkadeltaet Våtmarkssenter AS

Prosjektansvarlig:

Konstane Skøyen

Prosjektmedarbeider:

Snorre Sundsbø, Trond Storstad,
Andrea Rishatt og Lea Hoch

Oppdragsgiver:

Nordre Follo

Kontaktperson:

Hanna Utseth

Forsidebilde:

Stor, gammel og godt nedbrutt granstokk – hjemmet til mange sjeldne og rødlistede arter. Nord i Svartskog. Foto: Snorre Sundsbø

Referanse:

Storstad, T.M., Sundsbø, S., Skøyen, K., Rishatt, A. & Hoch, L. (2024).
Naturtypekartlegging og artsregistreringer i Nordre Follo (DNV Rapport 2024:64)

Innhold

1 Introduksjon	4
Metode	4
Kartleggingstidspunkt.....	4
3 Resultat og diskusjon.....	6
Svartskog (tre prosjektområder)	6
Flatåsen/Pinnåsen	10
Assurdiagonalen/Vevelstadveien	11
Piggåsen	12
Siggerud	13
Vientjernet	13
Skotbu	14
6 Referanser	15

1 Introduksjon

Rapporten oppsummerer resultatene fra naturtypekartleggingen utført av Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter i åtte prosjektområder i Nordre Follo kommune, høsten 2024. Noen av områdene ble valgt ut for å fylle kjente kunnskapshull i kommunedelplanen for naturmangfold, mens andre ble valgt for å forbedre kommunens kunnskapsgrunnlag i forbindelse med rullering av kommuneplanens arealdel. Oppdraget er finansiert med ulike natursats-midler fra Miljødirektoratet i 2024 og midler fra Kommunestyret. Feltkartleggingen ble gjennomført mellom august og november og dekker totalt ca. 20 km² fordelt på 8 områder i kommunen: Svartskog Nord, Svartskog Sør, Svartskog Sørøst, Flatåsen/Pinnåsen, Assurdiagoanalen/Vevelstadveien, Vientjernet, Piggåsen, Siggerud og Skotbu.

Metode

I forkant av feltarbeidet ble det undersøkt hva som fantes av tidligere naturtyperegistreringer innenfor og i nærheten av prosjektområdene, etter Miljødirektoratets instruks (Miljødirektoratet, 2024) og DN-13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007). Det samme ble gjort for tidligere registreringer av rødlistede arter, og andre forvaltningsrelevante arter, av karplanter, moser, sopp og lav. Disse ble avmerket på kartene i kartleggingsappen under forarbeidet, for å ettersøkes under feltarbeidet. Naturbase, Artskart og Kilden (Miljødirektoratet, 2024b; Artsdatabanken, 2024; NIBIO, 2024) ble benyttet for å innhente informasjon fra tidligere registreringer av naturtyper, hogstklasser og arter. Historiske flyfoto og økonomisk kartverk (ØK) ble også benyttet i forarbeidet.

I alle oppsøkte områder ble det kartlagt naturtyper etter Miljødirektoratets instruks, samt registrert arter av sopp, moser, karplanter og lav. Registreringer ble gjort på iPad. Naturtypelokaliteter ble tegnet inn som polygoner i appen NiNApp, der selve området med relevant vegetasjon ble tegnet inn. Artsregistreringer av karplanter, moser, sopp og lav ble lagt inn som kartpunkter i appen Arter. Det ble prioritert å kartlegge rødlistede arter, habitatspesifikke arter, fremmede arter, og andre forvaltningsrelevante og interessante arter, for eksempel arter som indikerer spesielle miljøer eller som er dårlig kartlagt. I noen tilfeller ble det samlet inn materiale og kontrollbestemt etterpå, og i enkelte tilfeller tørket og levert som belegg til et offentlig herbarium.

Kartleggingstidspunkt

De undersøkte områdene ble oppsøkt i siste halvdel av feltsesongen, og enkelte områder i Svartskog ble kartlagt så sent som i november. Det er mange sjeldene og rødlistede arter knyttet til vedboende sopp i deler av Nordre Follo. Denne artsgruppen er best å kartlegge på høsten, og fungerer fint å kartlegge også sent på høsten. Rødlistefunn innenfor naturtypepolygoner påvirker naturmangfoldsskår. Kartlegging på høsten var dermed gunstig i gammelskogsmiljøen (i Svartskog) for å få mest mulig presis naturmangfoldsskår i de kartlagte naturtypene. Vurdering av alder, dødved, sjiktning og andre skogstrukturelle faktorer går fint

å vurdere året rundt, all den tid snøen ikke ligger tykt. Ulempen med sen kartlegging er at det generelt er noe større usikkerhet knyttet til bestemmelse av kartleggingsenhet (primært kalkinnhold) og i enkelte løvblandingsskoger kan det være krevende å vurdere dominerende treslag. På lokaliteter der det har vært usikkerhet utover det normale, har kartlegger notert det i polygonene.

3 Resultat og diskusjon

Svartskog (tre prosjektområder)

I denne delen omtales de tre prosjektområder Svartskog Nord, Svartskog Sør og Svartskog Sørøst.

Svartskog ligger mellom Gjersjøen og Bunnefjorden i Nordre Follo, og er et småkupert åslandskap dominert av barskog. Den vestre delen er en slak skråning som strekker seg ned mot Bunnefjorden. Knauser og forhøyninger i Svartskog er primært fattige, skrinne og furudominert, mens forsenkninger og flater er mer varierte. Granskog er det klart vanligste, men det er også innslag av edelløvsskog, boreal løvskog og blandingsskoger. Berggrunnen er hard og sur, men i forsenkninger er det havavsetninger som flere steder gir opphav til rike skogtyper.

I området er det registrert til sammen 160 naturtypepolygoner og 22 forskjellige naturtyper etter miljødirektoratets instruks. De fem naturtypene som det ble kartlagt mest av i området var gammel granskog med liggende død ved, gammel fattig sumpskog, hule eiker, gammel furuskog med gamle trær og rik svartorsumpskog (EN). Av andre rødlistede naturtyper ble det registrert kalk og lågurtfuruskog (VU), flomskogsmark (VU), frisk lågurtedelløvsskog (NT), naturbeitemark (VU), lågurtedelløvsskog (VU), rik gransumpskog (EN), høgstaudegranskog (NT) og kalkrik helofyttsump (VU).

Nord i Svartskog er det større sammenhengende områder med gammel produktiv granskog med naturskogspreg, og innslag av andre viktige skogtyper som rik svartorsumpskog (EN) og gammel furuskog. Gammelskogsmiljøene strekker seg sørover, østover og nordover fra Delingsdalen naturreservat. Enkelte steder har skogen klart naturskogspreg og stort innslag av rødlistede arter. Tre områder peker seg ut som spesielt interessante:

1. Skråningen ned mot Gjersjøelva, mellom Ljansbruket og Hvitebjørn.
2. Området mellom Nydammen og Delingsdalen Naturreservat, sør for Hvitebjørn
3. Revedalen og områdene nord for Bjørnsrud, vest og sørvest for Delingsdalen naturreservat.

Alle disse områdene er å regne som svært viktige for truede arter knyttet til gammel lavlandsgranskog. Disse tre områdene har til felles at det er innslag av grandominert høybonitetsnaturskog, med stort innslag av liggende død ved i ulike nedbrytningsstadier. Det er også større og mindre områder med gammel lågurtgranskog. Stedvis har skogen høy vannmetning og gamle sumpskogmiljøer med mye liggende dødved forekommer.

Et særlig spesielt funn er den kritisk truede arten jettekjuke (bilde 1), som kun er registrert tre ganger i Norge tidligere, og som aldri før er registrert i denne delen av landet. Arten er også svært sjelden internasjonalt. Videre ble det funnet minst to sterkt truede kjukearter, huldrekjuke (bilde 2) og prikkporekjuke på gran, samt sannsynligvis fettkjuke (sterkt truet, EN) på osp. Sistnevnte skal mikroskoperes for sikker bestemmelse. I tillegg ble det

dokumentert en lengre liste sårbare og nær truede arter og to arter som ikke enda er evaluert: huldrekake (*Siphoptychium violaceum*, bilde 2) og *Nectriopsis violacea*. Førstnevnte vil med stor sannsynlighet blir rødlistet ved neste revidering.

I skråningen ned mot Oslofjorden og sørover i Svartskog bærer skogen i større grad preg av hogst, men i hele området finnes det spredte forekomster av viktige og rødlistede naturtyper samt rødlistede arter. Området i sørøst (prosjektet som het Svartskog Sørøst) hadde relativt store områder med mye dødved, men andelen godt nedbrutte læger var generelt liten. I denne delen av Svartskog var det også påfallende færre indikatorarter for gammelskog sammenlignet med Svartskog nord.

På forhøyningene i hele Svartskog er det innslag av furuskog med gamle trær, og enkelte steder med mye liggende dødved. På disse forhøyningene er det vanlig med kelostubber – furustubber med ved som er gammel, hard og gjerne harpiximprignert. Av lavararter knyttet til kelo er druelav (NT) og furuskjell (NT) nokså vanlig på gamle furustubber i kartleggingsområdet. Disse artene har få rapporteringer rundt Oslofjorden tidligere.

Spredt i terrenget er det eldre osp og ospelæger, men rene ospedominerte bestander er mindre vanlig. Av arter knyttet til osp er det, i tillegg til fettkjukekandidaten (EN), også funnet eggegul kjuke (NT) og kronepiggsinn (NT).

Både i Svartskog Nord og i Svartskog Sør er det spredt med funn av rødlistede markboende sopp og karplanter som er mer eller mindre kalkkrevende og sårbare for bestandsskogbruk.

Bilde 1. Jettekjuke (CR) på en godt nedbrutt granlåg i en gammel fattig sumpskog like øst for Delingsdalen naturreservat. Arten er kun registrert tre ganger tidligere i Norge, og aldri sør for Otta. Arten er også svært sjelden internasjonalt. Lokaliteten ligger like utenfor Delingsdalen naturreservat. Det er avgjørende at det ikke hogges i nærheten av funnet, da arten kan være følsom for kanteffekter. Foto Snorre Sundsbø

Bilde 2: Dødveden nord i Svartskog hadde mange eksklusive og kresne beboere. **Øverst:** Den sterkt truede arten huldrekjuka er sjelden og finnes primært i granskog med naturskogspreg på høy bonitet. I Svartskog vokste den på en godt nedbrutt granstokk av stor dimensjon, omtrent tjue meter unna kanten til en hogstflate. **Midten:** Huldrekake (DD) er en sjelden og dårlig kartlagt slimsopp knyttet til gammel granskog. Arten er ikke rødlistevurdert, men blir trolig rødlistet ved neste oppdatering. **Nede V:** Rosenjodskinn (VU) er en art som krever produktiv gjerne rik granskog med mye død ved. Arten var vanlig i nordre deler av Svartskog, der den ble registrert 15 ganger. **Nede H:** Sjokoladekjuka (VU) er nok en art som krever gammel produktiv, gjerne rik granskog i lavlandet. Den ble registrert på fire lokaliteter nord i Svartskog under kartleggingen. Foto Snorre Sundsbø

Utfordringer i Svartskog

Den ene store trusselen for naturverdiene i Svartskog, som overskygger andre utfordringer, er flatehogst i naturskog og gammelskogsmiljøer. I områdene med naturskog og ulike gammelskogsutforminger vil flatehogst kunne fjerne svært store naturverdier. Det finnes flere nye store hogstflater i området. Basert på flyfoto, DN13 polygoner og lokal kunnskap er det grunn til å tro at det tidligere har vært betydelige naturverdier i store deler av de flatehogde områdene. Huldrekjuka (EN), jettekjuka (CR) ble funnet nær kanten av hogstflater.

I området ned mot kysten er det innslag av søppel tilfeldig spredt i terrenget og som enkelte større ansamlinger med skrot og rester fra leirplasser, som gapahuker, kjeler, og lignende. Særlig gjelder dette i skråningene rundt de store parkeringsplassene vest i Svartskog nord.

Det går flere stier og tråkk gjennom området. Flere av stiene er brede, men utgjør i det store bildet ikke en stor trussel for biomangfoldet i området.

Det er mange fremmedartsregistreringer, men spesielt langs veier og nær bebyggelse. Fremmedarter er ikke den største trusselen for mangfoldet i Svartskog. Naturverdiene i Svartskog er i hovedsak knytte til de gamle og stedvis rike skogsmiljøene, mens fremmede arter primært utgjør en trussel for vegetasjonen i og rundt veier og nabolag. Det anbefales å stoppe spredning av fremmede arter og dørstokkarter for å unngå framtidige problemer.

Flatåsen/Pinnåsen

Området (ca. 2,8 km²) ligger mellom tettbebyggelse, trenings- og golfbaner i Oppegård-Sofiemyr i sør og vest, og E6 i øst. Tilgrensende over E6 er prosjektområdet Assurdiagonalen. Som nærskog til et tett befolket område er det svært mye brukt som friluftsområde, og det er gjennomvevd av et omfattende nettverk av driftsveier, lysløyper og store og små turstier.

Dette er et sammenhengende skogsområde med mye av både gran- og furuskog, noe grøfta myrareal og litt sumpskoger (med gran, svartor og gråor, hvor noen har preg av grøfting, men ikke alle). Det er også en del bebyggelse i utkantene, og små rester av eldre kulturmark. Skogen bærer preg av moderne skogsdrift og en del flatehogster de senere år. Det er derfor en del hogstflater og gran-, furu- og løvskog i unge hogstklasser, men det er også større områder med eldre skog i hogstklasse 5 her. Noe av dette har innslag av død ved og dermed gammelskogs-kvaliteter, også med en del rødlisteforekomster. Større områder med relativt gammel skog har man særlig på de tre åsene i sør (Laugskollen, ås øst for Østre Greverud og Pinnåsen), og helt i nord (ås nord for Flatåsen). Dessuten er det naturverdier knyttet til sumpskogs- og flomskogsområder spredt over prosjektområdet, f. eks flere nord for Grytetjern.

I denne kartleggingen er det registrert 33 naturtypelokaliteter i området, fordelt på 19 med gammel granskog med stående eller liggende død ved, og resten med forskjellige sumpskogs- eller flomskogstyper (VU) med gran, svartor eller gråor. De største

naturverdiene finner man i gammel granskog med død ved, der de fleste polygonene har svært høy eller høy kvalitet, og det også er registrert en god del rødlistearter.

En del av de registrerte gammelskogslokalitetene har mye død ved, det meste av mindre nedbrutte stadier, men i betydelige mengder, slik at dette vil gi gode forhold for vedboende gammelskogsarter i kommende år. Selv om dette er et område med mye menneskelig aktivitet og tilrettelegging for friluftsliv, virker det mange steder som om dødved ikke blir fjernet, men heller lagt ut til siden for stiene, eller kappet der dødved faller over en mindre sti. Det er svært bra at den døde veden får ligge på dette viset. Noen steder, f.eks. langs lysløypa, virker det som om større grantrær nær løypene er hogd, men delt opp og lagt ut i skogbunnen. Igjen er det bra at død ved ikke fjernes, men man kunne vurdert nøyere om det alltid er nødvendig å fjerne slike store, levende stående grantrær.

Området er godt artskartlagt med svært mange registreringer de siste 15 år, særlig for karplanter, moser og sopp, noe mindre for lav. Det er registrert mange rødlistede arter, flest tilknyttet gammelskog, men også en del som hører til rik våtmark og sumpskog. Noen registreringer av rødlistede arter knyttet til semi-naturlig eng er trolig funnet langs vei eller sti, eller er gamle funn fra tapte habitat.

Det er registrert mange fremmede arter, de fleste langs vei og stier (aller mest på sterkt endra mark nær E6) og på hogstflater, men også endel inne i skogen. Også andre spor etter menneskelig aktivitet, som bål- og rasteplasser.

Assurdiagonalen/Vevelstadveien

Området (ca. 1,5 km²) ligger like øst for prosjektområdet Flatåsen/Pinnåsen og grenser til E6 i vest, Assurdiagonalen og Vevelstadveien i sørvest og øst, og en mindre vei i nord. Det er hovedsakelig et barskogsområde med skog av gran og furu, med den store innsjøen Assuren i vest og noe oppdyrket mark i øst. Det er også noen grøfta myrflater/sumpskogsområder der det nå vokser skog. Det er et velbrukt turområde og inneholder en del turstier. Skogen er svært påvirket av store flatehogster på 1970- til 90-tallet, og det er nå mye skog i unge hogstklasser. Dessuten er det nå ryddet skog i et bredt felt i vest, langs E6.

Største naturverdier i området er knyttet til i området omkring innsjøen Assuren i vest, der det finnes granskog i hogstklasse 5 med mye dødved. Her er det potensial for flere rødlistefunn av vedboende sopp. Ellers er det en del glissen, eldre furuskog i hk 5 midt i området (på og omkring Buåsen), men den når ikke opp som gammelskog.

Fra før er det registrert et par DN13-lokaliteter med gammelskog og sumpskog ved Assuren. I denne kartleggingen ble det registrert 21 naturtypeområder i området, fordelt på 12 lokaliteter med gammel granskog med stående/liggende død ved og 9 med sumpskog. Det er hovedsakelig lokalitetene med gammel granskog som har fått svært høy eller høy kvalitet, og som står for de største naturverdiene. Disse er alle registrert nær Assuren, sør og vest for innsjøen.

Området er grundig florakartlagt med svært mange artsregistreringer de siste 15 år, særlig for karplanter og moser, men også mye sopp og litt lav. Av rødlisteregistreringer er det mest arter tilknyttet gammelskog, spesielt interessant er et funn av dynekjuke (EN, 2020) sørvest

for Assuren. Ellers en del vanligere rødlistearter, som rynkeskinn, svartsonekjuka og storrap. Det er registrert mye fremmede arter i området, men særlig nær E6 og veier ellers.

Piggåsen

Området (ca. 3,6 km²) ligger nordøst i Nordre Follo, mellom Siggerudveien, Bru-Fjellveien, Enebakkveien og Ålielva. Det går en del driftsveier og stier gjennom området.

Det består stort sett av skogsmark, primært barskog, med store områder med furuskog, mindre med granskog, og en del sumpskog og myr (de fleste større myrene er grøftet). Det er mye påvirket av moderne skogbruk, med en del store flatehogster på slutten av 1900-tallet og flere mindre utover på 2000-tallet. I øst, omkring Greverudåsen-Fjellstadåsen, er det større områder med glissen, eldre furuskog i hogstklasse 5 (men under 200 år) og noen myrområder imellom (det er nylig hogd et større areal helt i sørøst, omkring Fjellstad). Også i nord, omkring Piggåsen, er det mindre arealer med eldre furuskog. Det er generelt lite død ved i furuskogen, og lite som når opp til særlige gammelskogs kvaliteter. Granskog dekker mindre arealer, men det er spredte småforekomster av eldre granskog som har en del død ved og som derfor kan kalles gammelskog.

Største naturverdier i området ligger i nord og øst og er knyttet til gammel skog og sumpskog med gran (og noe med løvtrær), men også større områder med relativt gammel furuskog på åsene.

Eldre registreringer av viktige naturtyper (etter DN-håndbok 13) ligger for det meste i utkanten av området og dreier seg om vannveiene som går der, noen sumpskoger tilknyttet disse, og litt kulturmark og myr. Det er ingen registreringer fra tidligere i skogsområdene på åsene sentralt i området.

I denne kartleggingen er det registrert 23 naturtykelokaliteter i området, de fleste relativt små. Flest er det av forskjellige typer gammel skog (av gran, osp og gråor) og sumpskog, i tillegg er det tre lokaliteter med naturbeitemark. Det er lokalitetene med gammel granskog med liggende og stående død ved som har høyest kvalitet (3 med svært høy og 3 med høy verdi); de andre naturtykelokalitetene har moderat, lav eller svært lav kvalitet.

Området inneholder totalt ganske mange artsregistreringer over et langt tidsrom, fra 1927 til i dag. De fleste rødlistefunn er gjort de seneste ti årene, og er av arter knyttet til gammelskog. Et spennende funn er hengekjuke (EN) på furu sør for Piggåsen (2018), ellers er det en god del rødlistefunn av gammelskogsarter som gubbeskjegg, svartsonekjuka, rynkeskinn og gul snyltekjuka (alle NT). Dessuten fins det noen få gamle registreringer av rødlistearter knyttet til semi-naturlig eng (flekkgriø NT, bakketimian NT), og ett funn av småull (EN, 2023) på myra ved Lommetjernet. Myra er tidligere DN13-registrert, men inngår ikke i en naturtype etter Miljødirektoratets instruks.

Det er også registrert en del fremmede arter, de aller fleste langs vei eller ved bebyggelse.

Siggerud

Området (ca. 0,3 km²) ligger inntil bebyggelsen på Siggerud, er avgrenset av boligstrøk i sør og veier i vest og øst, og henger sammen med et større skogsområde nordover (Sørmarka). Det ligger et vanntårn i vest. Et par veier går inn i området, og det er i bruk som turområde, med flere stier på kryss og tvers.

Prosjektområdet består av et nokså kupert barskogsområde, sterkt påvirket av moderne skogsdrift. I øst finner man noe eldre granskog og en liten bekkedal. Det går også en bekkedal helt i vest. Det meste av den vestre halvdelene var helt snauhogd på 70-tallet, og er nå planta til med ung skog av gran og har innslag av boreale løvtrær. I sør, nær boligområdet, ligger det ei kraftig grøfta myr (Nordgardsmyra, grøfta iallfall siden 1950-tallet), som dreneres av en kanal mot øst. Myra er nå tilgrodd med gran- og løvskog og har sumpskogspreget.

Området er kartlagt 29. oktober 2024, og det er kartlagt to naturtypelokaliteter: I bekkedalen i nordøst en lokalitet med gammel granskog med liggende død ved (høy kvalitet), og en lokalitet med rik gransumpskog på myra i sør (denne med svært redusert tilstand pga. grøfting). Begge lokalitetene samsvarer delvis med områder kartlagt etter DN-håndbok 13 i 2015.

Det er gjort få artsregistreringer i området tidligere, men fra de første (i 2015) til og med kartleggingen i 2024 er det registrert et begrenset antall vanlige arter av karplanter, moser, sopp og lav, de fleste tilknyttet skogs- og våtmark. Det er også registrert noen få fremmede arter som buskhyll (SE) på den grøfta myra, hagelupin (SE) og kanadagullris (SE) ved sti.

Vientjernet

Området (ca. 1,4 km²) ligger sørøst i Nordre Follo kommune, og grenser til Gaupsteinmarka naturreservat i nord og fylkesgrensa mot Østfold (Indre Østfold kommune) i øst. Området er omgitt av skogsbilvei som følger prosjektgrensa i vest, sør og øst, og inne i området går det en rekke turstier, bl.a. til Vientjernet sørøst for prosjektområdet, til utsiktstårnet på Hjellsåsen, og videre nordover inn i Gaupsteinmarka.

Prosjektområdet er sterkt dominert av skogsmark, både produktiv granskog og skrinnere, berglendt furuskog, med små innslag av myr, sumpskog, og noe tidligere kulturmark ved husmannsplassen Hjellsbråten. Det lille tjernet Abbortjernet ligger omtrent midt i området. Av bebyggelse finnes det én hytte, i tillegg til husmannsplassen.

Skogen i nordre halvdel av området, og i sørvest, er preget av store flatehogster fra 70-tallet fram til nå, og består av mye hogstflater og skog i unge hogstklasser. Eldre skog i hogstklasse 5 finnes på åsen øst for Langetjernmåsan, og et større område på og omkring Hjellsåsen i sørøst; det er mest furuskog, men med innslag av, og noen steder dominans av gran. Det er lite å finne av veldig gamle trær eller død ved (særlig av større dimensjon), men noen mindre arealer kan defineres som gammelskog.

Under kartleggingen (28. oktober-1. november 2024) ble det kartlagt 5 naturtypelokaliteter i området: To middels store områder med gammel furuskog, ett lite med gammel fattig sumpskog (alle i høy kvalitet); og ett lite med semi-naturlig eng ved Hjellsbråten (lav

kvalitet). Myra Langetjernmåsan i nordvest er kartlagt som sørlig nedbørsmyr, men i svært redusert tilstand på grunn av grøfting på 60-tallet.

Artsregistreringer som tidligere er gjort i dette området fordeler seg stort sett på et lite antall artslister gjort i perioden 2012-24, hovedsakelig for karplanter og sopp. Datamaterialet suppleres av artsregistreringene gjort i denne kartleggingen, med ca. 150 arter av karplanter, moser, lav og sopp. I hovedsak dreier det seg om vanlige arter knyttet til skog, myr, semi-naturlig og forstyrret mark. Det er gjort få funn av rødlistearter i området: ett funn av lodnevaniljerot (NT) og enkeltindivider av lind (NT) og ask (EN). Noen fremmede arter er registrert langs skogsvei, av forvaltningsinteresse kan være kanadagullris (SE) ved husmannsplassen Hjellsbråten og langs veien i sør.

Skotbu

Området er lite (ca. 0,25 km²) og grenser til et boligområde i nord og Skotbuveien (fv 1367) i vest og sør.

Området er gjennomløst 18. oktober 2024, og det ble ikke funnet noe areal som tilfredsstillende kravene for å utfigureres som Naturtype etter Miljødirektoratets instruks. Dominerende areal i prosjektområdet består av hogstflater eller ung skog av gran og løvtrær opptil hogstklasse 2-3. Et lite areal på bratt og berglendt mark i sørøst inneholder noe eldre normalskog av furu som gjerne bør ivaretas som turområde og få vokse seg gammel, et fint skogsområde som ennå ikke omfatter skog gammel nok til å kartlegges som gammel furuskog etter instruksjonen.

Det er gjort svært få artsregistreringer i området tidligere; under denne kartleggingen ble det registrert en del vanlige arter av karplanter, moser, sopp og lav knyttet til skog. Det er ikke registrert rødlistede arter i området; noen fremmede arter er registrert langs veien, men ikke i mengder.

6 Referanser

Artsdatabanken. (2024). *Artskart*. Hentet fra <https://artskart.artsdatabanken.no/>

Direktoratet for Naturforvaltning. (2007). *Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold*. Hentet fra <https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/andre/verdisetting-av-biologiskmangfold/5>

Halvorsen, R., medarbeidere & samarbeidspartnere. (2016b). *NiN –typeinndeling og beskrivelsessystem for natursystemnivået*. *Natur i Norge, Artikkel 3(2.1.0)*, 1–528.

Miljødirektoratet. (2024a). *Kartleggingsinstruks - Kartlegging av terrestriske Naturtyper etter NiN2*. Miljødirektoratet. Hentet fra <https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2022/januar/kartleggingsinstrukska-rtlegging-av-terrestriske-naturtyper-etter-nin/>

Miljødirektoratet. (2024b). *Naturbase*. Hentet fra <https://geocortex02.miljodirektoratet.no/Html5Viewer/?viewer=naturbase>

NIBIO. (2024). *Kilden*. Hentet fra <https://kilden.nibio.no/?topic=arealinformasjon&x=6765208.97&y=171653.33&zoo-m=6.9&bgLayer=graatone>

DOKKADELTAET

Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter AS (DNV) ble etablert som et aksjeselskap i 2008 og eies av kommunene Nordre Land og Søndre Land. DNV tilbyr en rekke miljøfaglige tjenester og har opparbeidet betydelig kompetanse innenfor naturrestaurering, skjøtsel og naturtypekartlegging. Selskapet jobber for at naturmangfoldet ivaretas og brukes på en bærekraftig måte, og formidler dette gjennom nyskapende naturveiledning. Du finner oss ved Dokkadeltaet naturreservat. Våtmarkssenteret har rullerende utstillinger og er åpent for besøkende i sommermånedene.

Dokkadeltaet Nasjonale Våtmarkssenter AS Gamlevegen 84, 2879 ODNES Tlf: +47 61 10 00 20 E-post: post@dokkadeltaet.no www.dokkadeltaet.no

